

[Finansministeren.]

er steget med ca. 25 pct. siden 1960. Herefter foreslås lejeværdien fastsat til 2 pct. af den nye vurdering. For de enfamilieshuse, hvor stigningen i ejendomsværdien ligger omkring 85 pct., vil dette medføre, at den beregnede lejeværdi forhøjes med 25 pct., svarende til huslejestigningen.

For standardfradragets vedkommende må det yderligere tages i betragtning, at udgifterne til vedligeholdelse skønnes at være steget med ca. 20 pct., siden fradraget blev indført i 1963. Herefter foreslås fradraget beregnet med 1 pct. af den nye ejendomsværdi. Samtidig foreslås mindstebeløbet pr. lejlighed forhøjet fra 300 kr. til 400 kr. og overgrænsen pr. lejlighed fra 1.500 kr. til 2.000 kr.

Disse ændringer vil næppe mærkbart påvirke statsindkomstskaatens provenu for skatteåret 1966-67.

Ved de foreslåede bestemmelser om beskatningen af ejere af en- og tofamilieshuse er der ikke taget stilling til spørgsmålet om tilvejebringelse af skattemæssig ligestilling mellem skatteydere, der bor i eget hus, og skatteydere, der bor til leje. Dette spørgsmål har ingen direkte forbindelse med de skattemæssige virkninger af 13. almindelige vurdering, men ville dog vedrøre ligningsloven, såfremt ligestillingen skulle opnås ved indførelse af et særligt skattefradrag for lejere eller ved en tilsvarende ændring af lejeværdi og standardfradrag for ejerne. En løsning som den, der er foreslået af udvalget vedrørende boligudgifter i skatte- og boligpolitisk belysning, vil medføre meget betydelige provenutab for både staten og kommunerne — provenutab på 500-600 mill. kr. De måtte således modsvares af øgede direkte eller indirekte skatter, som måtte betales af ejere og lejere, som tilsammen udgør praktisk taget samtlige skatteydere. En sådan ordning ville desuden medføre en stærkt øget administration og kontrol. Regeringen har derfor ikke fundet forslaget velegnet til løsning af spørgsmålet om den skattemæssige ligestilling af ejere og lejere. Det vil formentlig være mest hensigtsmæssigt, at hele dette spørgsmål indgår som led i de forestående drøftelser om en mere omfattende reform af skatte- og boliglovgivningen.

Den nye ejendomsvurdering vil også få

indflydelse på formuebeskatningen. Det er derfor regeringens hensigt at foreslå bundgrænsen for formueskatten forhøjet fra 90.000 kr. til 150.000 kr., når forslag til udskrivningslov for skatteåret 1966-67 fremsættes.

Regeringen har overvejet at stille forslag om en forhøjelse af hustrufradraget. Man har imidlertid fundet det rigtigst, at ændringer i hustrufradraget drøftes i forbindelse med de øvrige problemer, der må indgå i en mere omfattende skattereform.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til folketingets hurtige og velvillige behandling.

Endvidere skal jeg tillade mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændringer i toldloven.*

To af de foreslåede ændringer er affødt af tre konventioner, som Danmark har underskrevet med ratifikationsforbehold.

Den ene konvention er en af Toldsamarbejdsrådet udarbejdet toldkonvention om velfærdsmateriel for søfarende. De kontraherende parter i denne konvention forpligter sig til at indrømme midlertidig toldfrihed for velfærdsmateriel for søfarende. De bestemmelser om toldfrihed, der for øjeblikket findes i toldloven, giver imidlertid ikke tilstrækkelig hjemmel til at indrømme den toldfrihed, som konventionen tilsigter. Det foreslåede nye punkt 11 i toldlovens § 130 vil give den fornødne hjemmel og gøre det muligt for Danmark at ratificere denne konvention.

De to andre konventioner er konventioner om henholdsvis diplomatiske og konsulære forbindelser. Disse to konventioner forpligter bl. a. de kontraherende parter til at indrømme toldfrihed for genstande til personlig brug såsom bohaver og biler, som fremmede ambassaders og konsulaters administrative og tekniske personale medbringer ved deres tilflytning. Toldloven indeholder heller ikke tilstrækkelig hjemmel til at indrømme denne toldfrihed, men hjemmelen tilvejebringes ved den foreslåede tilføjelse til toldlovens § 135.

Disse to ændringsforslag vil praktisk taget være uden fiskal og beskyttelsesmæssig betydning.

De to foreslåede ændringer vedrørende turistpropagandamateriel og vedrørende told-

[Finansministeren.]

tariffens pos. 90.16 A har begge til formål at tydeliggøre toldloven, således at denne klart giver udtryk for en bestående praksis.

Ændringsforslaget vedrørende toldtariffens pos. 21.07 skyldes, at Danmark for at være i overensstemmelse med andre landes fortolkning af Bruxellesnomenklaturen må ændre tarifieringspraksis for tilberedte frugtsafter. Disse varer har man hidtil tariferet i pos. 20.07, men de vil fremtidig blive tariferet i pos. 21.07. Ændringen af praksis bør imidlertid ikke føre til en ændring af tolden på de tilberedte frugtsafter, og derfor foreslås der nu i pos. 21.07 en særlig underposition for tilberedte frugtsafter med samme toldsatser som for de frugtsafter, der også fremtidig vil blive tariferet i pos. 20.07. Jeg skal dog gøre opmærksom på, at ændringen af praksis betyder, at de tilberedte frugtsafter vil kunne opnå EFTA-toldbehandling.

De øvrige foreslåede ændringer af toldtariffen i forslagets § 2, punkt 2, 3 og 5, er af redaktionel art og medfører ikke tarifieringsændringer. Hensigten med dem er at ændre den danske tarif i overensstemmelse med nogle tekniske korrektioner af Bruxellesnomenklaturen.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Endelig skal jeg herved tillade mig for det høje ting at fremsætte forslag til lov om ændring i lov om tipning.

Ved lov af 4. juni 1964 gennemførtes nogle ændringer i de hidtil gældende regler om fordelingen af tipstjenestens overkud med det formål at øge det beløb, der tilfalder idrætten.

Lovændringen, der fik virkning for anvendelse af overskuddet i tipstjenestens regnskabsår 1963-64, skønnedes dengang ved en tipsomsætning på 13 mill. kr. at ville give idrætten 1 mill. kr. mere, end der ville være fremkommet efter de dagældende regler.

Imidlertid blev overskuddet godt 14 mill. kr., hvorefter idrættens andel blev godt 9 mill. kr., hvilket var ca. 4 mill. kr. mere end for det foregående regnskabsår, hvor overskuddet androg godt 10 mill. kr.

For tipstjenestens regnskabsår 1964-65

forventes overskuddet som følge af stigende omsætning at komme op på ca. 15 mill. kr., hvoraf ca. 10 mill. kr. vil tilfalde idrætten.

Under det høje tings behandling af forslaget om ændring i fordelingsreglerne i foråret 1964 optoges der en revisionsbestemmelse i § 7 i loven om tipning, hvorefter fordelingsbestemmelserne skal optages til revision i folketingsåret 1965-66.

Da tipsomsætningen viser stigende tendens, hvilken tendens efter det foreliggende synes at ville fortsætte i indeværende regnskabsår med deraf følgende udsigt til forøget støtte til idrætten og de øvrige formål, der støttes af tipstjenestens overskud, findes det ikke påkrævet på indeværende tidspunkt at overveje nye ændringer i de fordelingsregler, der fastlagdes i 1964, og det foreslås derfor at udskyde revisionen af lovens § 7 foreløbig til folketingsåret 1966-67.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til tingets velvillige behandling.

Socialministeren (Bundvad): Herved tillader jeg mig for det høje ting af fremsætte forslag til lov om oprettelse af en centralinstitution for forsorgscentret for Fyn m. v.

Dansk åndssvageforsorg lider i dag af en alvorlig pladmangel, og en væsentlig del af de pladser, der findes, er utidssvarende i hygiejnisk og behandlingsmæssig henseende. Pladserne er i det hele lidet egnede for en normalisering af den åndssvages tilværelse.

Det er nødvendigt at ændre disse tilstande, og en del er da også gjort i de senere år. Det foreliggende lovforslag må ses som et led i den udbygning af åndssvageforsorgen, som var tilsigtet ved loven af 5. juni 1959 om forsorgen for åndssvage og andre svagt begavede. Denne udbygning har foreløbig på lovgivningsområdet givet sig udtryk i loven af 11. juni 1959 om udbygning og ombygning af åndssvageinstitutionen Lillemosegård med Gl. Mosehus, de 2 love af 16. juni 1962 om udvidelse og ombygning af institutionerne ved forsorgscentret i Sønderjylland og om opførelse af skoler under statens åndssvageforsorg og sidst i lov nr. 406 af 18. december 1963 om udvidelse og ombygning af institutionerne under forsorgscentret for Sydøstjylland (Brejning).

Som det er udtrykt i de lovforslaget led-